Ч. 245. Второк 15 (2) падолиста 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Старостваx на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

109 засїданє I. сесиї IX. періоду з дня 12-го падолиста 1910.

Суботнїшне засїданє сойму відкрив п. Маршалок по 9 год. рано.

Перед приступленєм до дневного порядку відчитано заяву польских послів, констатуючу в справі протесту против засїданя з дня 10 с. м., що відбуло ся оно згідно з постановами реґуляміну. На закид протесту українських послів, що з промови п. Левицкого стеноґрафи записали всего кілька речень, відповідають польскі посли, що пос. Левицкий не говорив, а тільки порушав устами.

Відтак відчитано протест українських послів против веденя нарад на засїданю з дня 11-го с. м.

П. Маршалок сказав, що так заява, як і протест будуть долучені до протоколів нарад та оповістив перехід палати до дневного порядку.

Коли вийшов на трибуну бесїдник до буджету пос. Ґец-Окоцімский, відозвали ся протестуючі голоси українських послів і розпочала ся знов голосна обструкция, котра не втихала вже аж до кінця засїданя.

П. Ґец-Окоцімский промовляв до 12-ої години, обговорюючі справи пропінацийні і промислу горального і броварного. Вкінци поставив кілька резолюций, дотикаючих зміни інструкциї в справі побору оплат від напитків.

Другий бесїдник п. Ляндав обговорював положенє галицких жидів, домагаючи ся заряджени нужди між ними і реформу виборчу.

П. ґр. Замойский говорив про упромисловлене краю, про справи галицкого ґірництва, а передусім нафтового промислу і промислу вуглевого.

Перед замкненєм засїданя забрав голос п. Скварко і вніс протест против веденя нарад над буджетом.

П. Дудикевич жалував ся, що в послїдних днях нїчого не зроблено, аби посунути наперед справу реформи виборчої і що з причини похибки скликуючого вторкову конференцию, его клюб не мав можности взяти участь в тій конференциї.

П. Маршалок ствердивши, що нинїшна дискусия буджетова тревала звиж пять годин, повідомив палату, що п. Кшечунович зложив мандат члена комісиї реформи виборчої і закрив засїданє о годинї 2, по полудни, назначивши слїдуюче на понедїлок, 9 год. рано.

Вісти полїтичні.

Делеґациї. — З росийскої думи. — Криза в Англиї.

В подрібній дискусиї австрийскої делеґациї над буджетом мінїстерства справ заграничних по дел. Масарику, котрий полемізував з ґр. Еренталем в справі процесу Фрідюнґа забрав голос дел. Крамарж. Бесїдник той доказував, що Італїя розвинула ся не від часу заключеня тридержавного союза, лише від хвилї, коли полїтика у Франциї змінила ся і на грошевий торг француский допущено Італїю. Відтак займав ся др. Крамарж широко неославізмом і виступив против твердженя, немов би неославізм був вже погребаний. Дальше жалував ся др. Крамарж на переслїдуванє Словінців і Словаків, а закінчив свою бесїду запевненєм, що о скілько в его силї буде, зробить все, аби підперти угоду ческо-нїмецку.

З черги забрав голос п. Мінїстер справ заграничних ґр. Еренталь і заявив на запитанє дел. Горского, що в справі бесїди бурмістра міста Риму Натана не внесено нїякого протесту. — Відповідаючи на запитанє дел. Зазворки

Подорожний куфер.

Оповіданє на основі правдивої події.

З нїмецкого — Ф. Тіме.

(Дальше).

Влом, як то він читав в ґазеті, був добре приготовлений і виконаний з великою зухвалостию. Злодій мусїв, видко, знати, що в касї перед першим кождого місяця знаходять ся великі суми приготовлені до виплати платнї. В ночи стеріг фабрики і льокалю, де містила ся контора, окремо до того призначений сторож, а злочинець, котрий перед тим закрав ся був до будинку і видко з подвіря добув ся до комнати, де містила ся каса, вдарив нещасливого зелїзним дручком по голові. Він лежав через кілька годин без памяти, але лікарі мали надію, що він подужає. Внаслїдок того не міг він нїчого розповісти про особу того злодія, добачив лиш якусь чорну стать і єму здавало ся, що то був мужчина досить високого росту. Тільки й всего було, що знали про того злочинця. Нїхто его не видїв, нїхто не мав нїякого підозріня. Касу з грішми умів зручно отворити і випрятав єї до чиста. Забрана сума виносила сорок і два тисячі марок паперовими грішми; готівкою самими золотими монетами по десять і двайцять марок забрав він шіснайцять тисячів двіста, а тисячу пятьсот марок самим сріблом, але цінних паперів, які там були, анї не рушив.

Петерс аж випустив ґазету з рук, так єму то, що прочитав, запаморочило голову. Нема й сумніву, що зрабована сума була тота сама, яку він ніс в куфрі! Вся кров набігла єму до голови. Щоби не врадити ся, схилив ся чим скорше по ґазету і віддав єї з подякою дверникови готелю.

Той задивив ся на бійку двох моряків на противнім боцї улицї, сягнув механїчно по ґазету, не зважаючи на него, а він тодї вхопив куферок і пішов поволи долї улицею.

Щож тепер почати? Знов прийшло єму на гадку лишити той куферок де на пустій улицї, тодї позбув би ся всякої одвічальности і нїхто би не довідав ся того, що він колись допустив ся рабунку. Так щож — він ходив з куфером в білий день по ріжних улицях, его видїли всїлякі люди і декотрі могли би его певно пізнати. Коли би той куферок знайшли, то остаточно могло би на него впасти підозрінє, а тодї не позіставало єму нїчого иншого, як лиш правду сказати, а єму би навіть не повірили, лиш взяли би таки его за вломника. О тім він не подумав, що міг би доказати своє alibi, щоби оправдати ся, а то прийшло би ся єму навіть дуже легко. Крім того вичитав він ще в ґазетї, що визначено тисяч марок нагороди тому, хто би видав злочинця в руки полїциї або радше вернув зрабовані гроші до рук властителя.

Тисяч марок! Таж то було цїле майно для него — а він знаходив ся в такій нуждї! Завела ся в нїм важка борба межи приманою а обавою кари і ганьби. Ну, остаточно чей би его так остро не засудили, бо він прецї нїчого не взяв та ще й доніс о всїм. Тисяч марок був западто великий скарб для него а він міг з тими грішми поратувати здоровлє своєї жінки.

Набравши відваги, пустив ся він зі своїм куфром просто на полїцию. Інспектор, перед котрого его привели, видивив ся здивований на него і на куфер. Коли же вислухав оповіданя того чоловіка, вибалушив очи і не хотів тому вірити, доки аж сам не переконав ся, що в тім куфрі знаходить ся.

Зачав пильно порівнувати числа на банкнотах з числами в своїм записнику.

— Все в порядку! — відозвав ся він урадований. — Всї тотї самі, мій друже. А то вам ловля удала ся.

— Але на мене тепер не спада вже нїяка кара? — спитав Петерс.

— Ну, не зовсім, бо ви таки провинили ся, коли забрали тому чоловікови его власність. Ви прецї не могли знати, що там знаходить ся! Але коли ви хотїли віддати куфер ненарушений, що вам певно кождий повірить, то —

— Дверник з під „морскої чайки“ може посьвідчити, що я з тим паном розвідував ся.

— Добре, то певна річ, що вас засудять як найлагіднїйше. Длятого не бійте ся! Ви честно собі поступили. Чи можете менї того незнакомого докладно описати? Ми нїчогісенько про него не знаємо.

Петерс став розважати. — На жаль на дворі було темно; я лиш то видїв, що то був

що до якихсь документів в справі зради стану, дотикаючих ческого населеня заявив п. Міністер, що то неправда, аби такі документи були, або аби їх збирано — і не лише що до Чехії, але до ніякого взагалі народу. — На слова дра Реннера відповів, що коли социялісти нападають на державу і державні інституциї, то мусять бути приготовлені також на напасти з противної сторони. — П. Масарикови, котрий в бесїдї попереднього дня не відклика підозріпь против австро-угорского посла в Білграді ґр. Форґача, відповідає п. міністер, що навіть часть праси сербскої закидає п. Масарикови, що збираючи інформациї в Білграді поступав легкодушно. Ліберальна „Стампа“ пише, що Васич є звістним обманцем, котрий вже кілька разів був караний за клевети. Проба заколоченя сербско-австрийских відносин не удала ся сим разом.

Дел. Масарик протестує против слів ґр. Еренталя і жадає ясної відповіди, чи ґр. Форґач зносив ся з Васичем чи нї.

Ґр. Еренталь відповів, що ґр. Форґач не мав ніяких зносин з Васичем.

На тім покінчено дискусию і ухвалено буджет міністерства справ заграничних, відкидаючи резолюцию дел. Зайца, аби правительство порозуміло ся з Італією в справі обмеженя уоружень.

З черги приступлено до наради над буджетом Босни і Герцеґовини і надзвичайним кредитом войсковим. В дискусиї забирали між ин. голос делеґати Шварценберґ, Шустершиц, Масарик і п. Президент кабінету бар. Бінерт.

Кн. Шварценберґ сказав, що є приклонником удержуваня добрих відносин до Росиї як неодин з опозицийних бесїдників. А коли до того не прийшло, то Австро-Угорщина тому не винна. Вина лежить в дражливости Росиї, яку викликала анексия і в тій обставині, що Росия не була призвичаєна до самостійних виступів Австро-Угорщини і була тим виступом заскочена. Не треба забувати, що в часї тих непевних часів становище Німеччини і цїсаря Вільгельма було незвичайно льояльне. А то становище не відповідає ніякій личній ані двірскій політиці, лише тій обставині, що союз з Німеччиною є дуже популярний. На Балкані, не оглядаючи ся на Німеччину і Росию, повинно ся вести таку самостійну австрийску політику, аби сотворити як найскорше житє для тамошних славяньских народів, аби они могли бути вдоволені і гордили ся своїм положенєм. Длятого треба в Боснї і Герцеґовині завести як найліпшу адміністрацию і розвинути конституцийне житє тих країв.

П. Президент міністрів бар. Бінерт давав поясненє в справі зелїзниць в Дальматиї і в справі переговорів ведених о тім з угорским правительством.

Дел. Шустершиц обговорював правнодержавне становище Босни і Герцеґовини до монархії, доказуючи, що ті краї повинні належати до королївства Хорватиї. Вкінци зі взгляду на справу босаньского аґрарного банку поставив резолюцию, домагаючу ся висловленя міністрови Бурияновн вотум недовірия.

Дел. Масарик домагав ся, аби Босна і Герцеґовина були заступлені в делеґациях. Критикував б[о]саньску конституцию і предложив резолюцию, в котрій делеґация мала би заявити ся за примусовим викупном кметів, так аби більша властність одержала насамперед ренту, а відтак частинно капітал викупна.

На тім перервано наради і відложено до слідуючого засїданя, яке відбуває ся нинї.

Росийска Дума покінчила в пятницю ґенеральну дискусию над законом о школах народних. Всїми голосами против голосів крайної правиці і социяльних демократів ухвалено приступити до подрібної дискусиї. На вечірнім засїданю Думи вибрано президентом Думи знов Ґучкова, котрий зложив був в лїті то достоїньство. Вибір єго центрум і социялісти повитали гучними оплесками.

З Льондона наспіла вість, що більшість анґлійского кабінету домагає ся розвязаня парляменту, коли би корона не дала достаточної запоруки, що палата льордів прийме закон, що зносить єї право „вета“. Нові вибори відбулись би в такім случаю ще перед Різдвом.

В тій справі промовляв сими днями на зборах міністер війни Гальдан і заявив, що ліберальна партия мусить відкликати ся до народа, аби остаточно порішити питанє, чи палата льордів має мати право над палатою послів, чи нї. В тій цїли треба розвязати палату і розписати вибори. Дальше заявив міністер Гальдан, що відносини Анґлії до Німеччини рідко коли були ліпші як тепер.

Президент анґлійских міністрів, Аскіт, виїхав до короля, а то як кажуть в тій цїли, аби предложити королеви до іменованя нових членів палати льордів в цїли забезпеченя собі більшости для правительственних предложень о обмеженю прав палати льордів. Уступленє правительства або розвязанє парляменту буде зависіти від становища, яке займе палата льордів.

„Daily Chronicle“ пише, що є обовязком міністрів як найскорше покінчити ту борбу в справі конституцийній. Безпроволочне розвязанє парляменту було би найвідповіднійше.

Новинки.

Львів, дня 14-го падолиста 1910.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував управителя клінїчної амбуляториї в Академії ветеринариї у Львові ветеринаря повітового дра медиц Зигмунта Мярковского (не Моравского, як то було хибно подано в одвім з порередних чисел нашої часописи) надзвичайним професором специяльної патальоґії і терапії внутрішних недуг і управителем клїніки недуг внутрішних в тій Академії.

— **До VI кл. ранґи** посунув Є. В. Цїсар ст. прокуратора у Львові Адама Юл. Шнайдера.

— **Конституюючі загальні збори** „Товариства катехитів“ відбули ся дня 1 падолиста в сали засїдань Митроп. Консисториї при участи около 60 катехитів середних і народних шкіл зі всїх сторін Галичини. По службі Божій відправленій о. митратом Туркевичом, отворив збори довшою промовою о. офиц404 Білецкий. Наступили 2 реферати: о. Лежогубского про переходи учеників з грецкого обряду на латиньский і о. Щепанюка про дезидерати на поли науки релїґії в народних школах. По оживленій дискусиї і принятю відповідних резолюций приступлено до вибору виділу, в якого склад війшли яко голова: о. Гузар Евг., виділові: о. Лужницкий Леонід (містоголова), о. Лопатиньский Дамян (скарбник), о. Туркевич Іван (секретар), о. Лежогубский Теодозий, о. Лиско Василь, о. Мартинович Омелян, о. Кормош Омелян, о. Кирилович Зенон; заступники виділу: о. Рудович Ів.,

якийсь високий чоловік і мав чорне одінє на собі

— Чи мав бороду?

— Нї, не мав.

— А голос єго звучав як у образованого чоловіка?

— Так.

— Чи ви би розпізнали того чоловіка?

— Менї здає ся, що я би єго розпізнав таки на певно, як би я вчув єго бесїду.

Цїлий день шукала поліция того чоловіка дуже пильно. Допитувала ся за ним по всїх готелях і господах, шукала по всїх шинках портових і звідувала ся на всїх кораблях. Все надармо! Перешукано все, що було в куфрі, але не знайдено більше нїчого як лиш вишиті на білю знаки М. Ґ. Тоті обі букви показали ся також на мосяжній плитці на віку куфра. Можна з того було здогадувати ся, що М. Ґ. то початкові букви імени злочинця, але по перше тоті букви то ще не імя а відтак він міг прибрати собі якесь инше а крім того міг ще й куфер бути крадений подібно як і гроші.

— Я побоюю ся — відозвав ся на другий день інспектор до Петерса, котрий прийшов був знову, щоби бути під рукою, коли би треба виновника розпізнати — що той чоловічок не мав відваги зайти до ніякого готелю. Хто знає, де він тепер обертає ся! Позбавлений гроший, знаходить ся він в дуже великім клопотї. Не позістає єму нїчого иншого як нова крадіж, про котру небавком докладно довідаємо ся.

— Коби він лиш не втік сьвітами — сказав на то шлюсар задуманий.

— Та що вдїє без гроший? Такого злодюгу не возьме нїхто на корабель, хиба лиш за доброю заплатою а на то кілька сот марок не значить нїчого. — Нї, нї він таки ще в Гамбурзї — питанє, лиш як єго відшукати?

Підперши рукою голову, зачав він роздумувати і навіть вже забув на то, що коло него стоїть шлюсар. Той хотів вже відходити, коли інспектор знов відозвав ся до него.

— Ах, та ви ще тут, Петерсе. Добре — вже знаю, мусите менї помочи.

— Що можу, то зроблю, пане інспектор —

— Мусите того злодюгу розпізнати, коли дістане ся в лапку. Прийдіть нинї вечером о — — Коли то виходить вечірнє виданє „Кореспондента“? — спитав він одного з підвластиих собі урядників.

— О шестій годині.

— Ну, то прийдіть сюди о шестій годині. Але буде мусїли цїлу ніч пересидіти у мене. Розумієте?

— Та я не маю чого спізнити ся, пане інспектор.

Урядник поліцийний попращав єго а відтак нахилив ся над лежачий перед ним папір і почав на нім щось борзо писати.

*

Петерс ставив ся точно вечером о шестій годині. Інспектор вже ждав на него. — Ходіть зі мною — сказав він і з двома другими урядниками поліцийними вийшов на місто.

Петерс здивований сам собі ставив питанє, що задумав інспектор робити. Всї полицисти були убрані по цивільному, видко, не хотїли, щоби їх хтось пізнав. Ішли всїлякими улицями і заулками до пристани, аж наконець дійшли до якоїсь малої господи, зверха дуже незначної і зід разу зайшли до середини.

Але тут не пішли до реставрациї, котру вказувала напись над дверми, лиш зайшли до малої комнати дальше в серединї будинку а за ними пішов туди й господар, котрий видко вже їх дожидав.

— Чи був вже хто? — спитав єго інспектор.

— Нї, пане інспектор.

— Добре, то покажіть же нам, де можемо сховати ся. А засьвітіть тут ясно, щоби ми могли все видіти.

Господар засьвітив охотно ґазову полумінь і в темній доси комнатї зробило ся зовсім ясно. Петерс, котрого сьвітло аж за очи зловило, став розглядати ся по комнатї. Нараз аж кинув ся здивований. В куті саме коло дверий стояв єго чи радше той куфер, котрий він був вкрав. Цікава річ, чого казав єго інспектор аж сюди занести.

(Конець буде).

о. Лициняк Вас., контрольна чомісия: о. др. Дорожиньский Денис, о. Погорецкий Омелян, о. Гриньовский Микола; заступн. пров. ком.: о. Новосад Стефан.

— **Загальні збори** „Тов. вакацийних осель“ відбудуть ся в суботу дня 26 падолиста о год. 5 в комнатах „Рускої Бесіди“. Наколиб приписане число членів не явилось, то збори відбудуть ся о годину пізнійше.

— **Загальні збори** тов. „Руска Академічна „Поміч“ відбудуть ся в понеділок дня 21 падолиста с. р. з таким порядком нарад: 1) Відчитане протоколу. 2) Звіт уступаючого виділу. 3) Внесеня шконтруючої комісиї. 4) Внесеня виділу. 5) Вибір нового виділу. 6) Внесеня і запити. Початок зборів о год. 10 рано. Збори відбуватимуть ся в льокали при ул. Зибликевича ч. 3. — За Виділ: Богдан Загайкевич, голова. Евг. Грицак, секретар.

— **Для бібліотеки „Медичної Громади“.** Виділ „Медичної Громади“ звертає ся отсим до українських лікарів і студентів медицини, щоби запомогли ново-основане товариство усякими творами в обсягу медичних наук без огляду на мову. З уваги на то, що бібліотека нашого товариства істнувати ме постійно в центрі краю, де студиюе в університеті наша, по більшій части незаможна, молодіж, просимо теж о присилане учебників з усіх областий медицини. Виділ з гори складає подяку Вп. жертводавців, яких дари для контролї опублікуе ся. Книжки просимо слати на адресу: Іван Стефанович, студ. медиц. Львів, Чарнецкого ч. 26.

— **За обиду чести.** В львіскім суді повітовім відбула ся в пятницю карна розправа о обиду чести против видавця брукової ґазетки „Gazeta Codzienna“, Феликса Тумена. Позивав Фр. Мошкович, властитель каварні Европейской о обиду чести тим, що Тумен назвав его зводником і розписував ся в згаданій ґазетці о тім, що Мошкович займає ся тим ремеслом. Суд признав Тумена винуватим і засудив его на 10 днів строгого арешту без заміни на грошеву кару та на поношене коштів процесу.

— **Страшна пригода.** Дня 15 жовтня Івась Токар, 11-лїтний пасерб Фр. Мухи, господаря в Славикові новосанчівского повіта, користаючи з неприсутности вітчима зайшов до стайні, вивів коня убраного в упряж, поробив собі з посторонків від хомута стремена і сїв на коня вкладаючи ноги в постронки. Кінь, вдарений прутом почав нагло бічи а хлопець впав з него, але ногами повис в постронках. Кінь сполошений тим почав гнати з цілої сили і волочив хлопця за собою по сьвіжо вишутрованій дорозі, що веде до Нового Санча аж до громади Настишової, віддаленої 6 кільометрів від Славикової, де робітники працюючі при дорозі, зловили коня і відчепили хлопця, котрий був вже неживий і мав голову розбиту аж до мозку.

— **Огні.** Дня 8 с. м. перед полуднем вибух огонь в Полкивях ярославского повіта в часі, коли люди були на богослуженю в церкві. Згоріло 11 домів і стодола повна збіжа. В огни згинула пара коний і згоріло також кілька машин рільничих. Шкода дуже значна була лиш в малій части обезпечена.

— **Добродій яких мало.** З Рогатина доносять: Дня 3 падолиста завитав до Рогатина фундатор збаражскої ґімназиї і наш визначний добродій, селянин зі Збаращини, Іван Телевяк. Се тип правдивого Запорожця, одітий незвичайно скромно, з довгою люлькою в кишени. На ціля приватних шкіл записав звиш 52 000 К. Гостя привитала місцева інтелїґенция і представники селяньства. Коли гість вступив до салї, іменем селяньства привитав его Т. Соломка, господар з Пукова, короткою але зворушаючою промовою. Потім подякував гостеви ученик ґімназияльний за жертви, дані в хосен ґімназиї. Відтак хор учеників відспівав „Многая літа“ і много патриотичних пісень. Свої продукциї закінчив хор благальним „Отче наш“. На катедрі сидів старий козарлюга ковак і плакав. Відтак усіх запросив управитель до своєї канцелярії і тут настала веселійша розмова. О 1 год. удали ся всї на обід до „Руского касина“, який тревав серед веселих розмов зібраних і цікавих оповідань гостя звиж пять годин. — Оттаких би добродіїв нам більше!

— **Ґр. Лев Толстой — в монастири.** Звістний российский писатель і фільософ з Ясної Поляни, ґр. Лев Толстой, котрому здавало ся, що зреформує коли вже не цілу православну Росию, то бодай якусь часть єї суспільности після своїх думок, дофільософував ся остаточно до того, що опинив ся — в монастири. Минувшого четверга виїхав він зі своїм прибочним лікарем з Ясної Поляни і від тої пори пропав був і слід за ним. В листі полишенім до родини пише ґр. Толстой, що відносини, серед яких жив, стали в суперечности з ідеями, які він проповідує і длятого не може довше того терпіти. Коли би навіть викрито его місце побуту, то до родини не верне. Родина Толстого зібрала ся зараз в Ясній Поляні на раду; не було лиш сина Льва, котрий перебуває за границею. В Петербурзї розійшла ся була чутка, о скілько правдива, не знати, — що жена ґр. Толстого пригноблена страшенно его виїздом, пробовала два рази житє собі відобрати, але за кождий раз недопущено до того. В першій хвили годі було знати, де ґр. Толстой подів ся. Нині же наспіла з Петербурга вість, що кореспондент „Русск. Слова“, шукаючи Толстого, знайшов его в шамординьскім монастири близько Козельника в калуґскій ґубернії. „Нічево“ — можна би на то сказати; в Росиї вже так водить ся з давен давна, кого на то стати, що за молоду до Парижа а на старість до монастиря. Видко, що й фільософи в Росиї не творять під сим взглядом виїмки.

— **Дрібні вісти.** Бібліотека Наукового Товариства ім. Шевченка, отворена в зимових місяцях (від 1. падолиста до 30. цьвітня) що дня від год. 2 до 5 по полудни. — Редакцию „Прапора“, що виходив доси в Куритибі в Бразилії, перенесено з початком сего місяця внаслїдок ухвали послїдного „Народного з'їзду“ дня 16. жовтня с. р. до Прудентополіс. Адреса сеї часописи, котрої редактором єсть п. Клим Ґутковский, єсть тепер слїдуюча: „Prapor“ Prudentopolis, Parana Brasil. — В міністерстві війни вела ся нарада над справою признаня знижок зелізничих родинам офіцирів в чинній службі. Таку знижку 50% мають родини офіцирів на Угорщині. — По Львові крутить ся якийсь мантій, котрий представляє себе за монтера, обіцює зладити або направити дзвінки електричні і виманює на то гроші. Від др. В. Дзедзіца вимантив він в той спосіб 38 кор. — Полиция арештувала нотованих злодіїв Тад. Платка і его спільника Том. Цимбалюка, як продавали на улици пальто, котре Цимбалюк вкрав із ждальні III. кл. на двірци в Станиславові. — П. Володим. Роецка згубила в Ринку золотий годинник, вартости 800 кор. — Концесию на аптику в Збаражи в північній части ринку одержав маґістер фармациї Вольф Ляндесберґ. — У Відни відбуло ся віче функціонарів почтових. Ухвалено резолюцию, жадаючу авансу часового і 20% додатку на дорожню, зміни закона о обезпеченю від нещасливих случаїв з увзглядненем персоналу амбулянсового і заведеня новочасних возів почтових. — В Шомбор на Угорщині і в охрестности сеї місцевости було минулої пятниці 13 случаїв занедужаня серед ознак холери. — В Константинополи було в послїдних днях 29 случаїв занедужаня а 16 случаїв смерти на холеру.

Телеґрами.

Краків 14 падолиста. Палата радна краківского суду карного ухвалила випустити дра Германа Зайнфельда на волю за кавциєю 200.000 кор. Позаяк родина не може зібрати тої суми, то подала просьбу о єї знижене.

Краків 14 падолиста. Міністерство справедливости затвердило ухвалу палати радної краківского суду карного о видане Мацоха властям российским. Акти з міністерства наспіли нині рано. Мацоха видадуть в найблизших днях властям российским на стациї Ґраніца.

Відень 14 падолиста. На повнім засїданю австрийскої делеґациї дел. др. Лехер звернув ся против резолюциї дел. Шустерщіца в справі уділеня спільному міністрови скарбу Бурянови, позаяк тота резолюция має характер чисто особистий. Опісля промавляв дел. Бернрайтер.

Вашінґтон 14 падолиста. В четвер чужі воєнні кораблї висадили свої залоги на беріг під Амепаля (Гондурас, середна Америка) в цїли охорони чужинців. Позаяк розрухи не повторили ся, залоги стягнено назад на кораблї.

Льондон 14 падолиста. Проводир ірляндских націоналїстів Редмонд вернув тут з Америки, витаний торжественно. Сума, яку на его руки зложено в Америцї на виборчі цїли виносить 200.000 долярів.

Константинополь 14 падолиста. Валї із Смирни Махмуд Муктар-паша іменований міністром маринарки.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05** 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45** **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·37.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·50 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зар. дом І. Недопада.